

Naturalisatie van Anakotta, Josias en 46 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Josias Anakotta en 46 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

Met uitzondering van de hier te lande geboren minderjarige kinderen genoemd onder 5 en 6 en de verzoekster genoemd onder 25, zijn alle voorgedragen afkomstig uit het voormalige Nederlands-Nieuw-Guinea. In verband met de bestuurs-overdracht van dit gebied op 1 oktober 1962 hebben zij zich in Nederland gevestigd.

Behoudens de hiervoor genoemde minderjarigen, de verzoekster genoemd onder 25 en mogelijk ook de onder 7, 21 en 28 genoemden, hebben alle voorgedragen de staat van Nederlands onderdaan-niet-Nederlander verloren krachtens artikel 2 van de Rijkswet van 14 september 1962, *Stb.* 358, tot intrekking van de wet van 10 februari 1910, *Stb.* 55, houdende Regeling van het Nederlandsch onderdaanschap van niet-Nederlanders en nationaliteitsregelingen daarmede verband houdende. Aan hen zou op grond van artikel 3 van deze Rijkswet het Nederlandschap bij Koninklijk besluit kunnen worden verleend. In een zodanige naturalisatie zouden echter niet zijn begrepen hun na 1 oktober 1962 geboren kinderen, die nimmer de staat van Nederlands onderdaan hebben bezeten. Derhalve worden deze verzoekers voorgedragen voor naturalisatie bij de wet. Krachtens het in artikel 6 van de wet op het Nederlandschap bepaalde delen de kinderen van rechtswege in de naturalisatie van hun ouders.

De verzoekers, genoemd onder 7, 21 en 28, zijn in China geboren. Het is onzeker of deze verzoekers bij hun vestiging in het voormalige Nederlandsch-Indië de staat van Nederlands onderdaan bezaten of verkregen. Tijdens hun verblijf in Nieuw-Guinea zijn zij echter door de overheid daar te lande als Nederlands onderdaan aangemerkt. Aangezien omtrent hun vroegere nationaliteitsrechtelijke staat geen volledige zekerheid bestaat, komt het gewenst voor de betrokkenen niet krachtens artikel 3 van genoemde Rijkswet het Nederlandschap te verlenen, doch ook deze verzoekers voor naturalisatie bij de wet voor te dragen.

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Artikel 3 van de eerder genoemde Rijkswet van 14 september 1962 stelt geen vereiste van betaling of van duur van de woonplaats in het Koninkrijk gedurende vijf jaren. Gelet hierop worden de verzoekers voorgedragen voor naturalisatie met afwijking van het in de wet op het Nederlandschap omtrent de betaling bepaalde en, voor zoveel nodig, van het vereiste omtrent de duur van de woonplaats (artikel 3, tweede lid en vijfde lid, aanhef en onder 3e en artikel 3, vijfde lid, aanhef en onder 2e).

Het kind Ang, genoemd onder 5, werd op 11 juni 1963 te Amsterdam geboren. Aan haar moeder werd het Nederlandschap verleend bij Koninklijk besluit van 30 oktober 1964, nr. 98. De verblijfplaats van de vader van het kind is onbekend. Het kind Bohnsack, genoemd onder 6, werd op 19 juni 1963 te Veendam geboren. Zijn ouders zijn genaturaliseerd bij Koninklijk besluit van 9 oktober 1964, nr. 41. Voorts werd onder 47 het eveneens nog minderjarige kind Manukiley voorgedragen. Dit kind is geboren uit een eerder huwelijk van de onder 46 genoemde verzoekster. De verblijfplaats van de vader van het kind is niet bekend. Het komt de ondergetekende wenselijk voor naturalisatie van deze kinderen bij de wet te bevorderen.

Omtrent de spelling van de geslachtsnaam van de verzoeker genoemd onder 29, bestaat geen zekerheid. In verband hiermede wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt de spelling bij de wet vast te stellen.

Van de verzoekers, genoemd onder 7, 13, 15 en 28, verblijven minderjarige kinderen in het buitenland. In verband hiermede worden deze kinderen in artikel 2 van medenaturalisatie uitgesloten.

De onder 2, 4, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 23, 25, 27, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44 en 46, genoemde gehuwde vrouwen stellen evenals hun in het wetsontwerp genoemde echtgenoten prijs op het bezit van het Nederlandschap. Vermits zij deze staat niet kunnen verkrijgen door het doen van een kennisgeving, als bedoeld in Overgangsbepaling I, opgenomen in artikel 3 van de Rijkswet van 14 november 1963, *Stb.* 467, worden zij eveneens voor naturalisatie voorgedragen.

De Minister van Justitie,

SAMKALDEN.